

Af *Poul Westergaard* (DR) til forsvarsministeren (12. september 1974):

„Hvilke oplysninger kan ministeren give folketinget i anledning af forlydender om, at forsvaret agter at anlægge en helikopterlandingsplads til 2-300.000 kr. i tilslutning til forsvarets fredsmæssige hovedkvarter i Vedbæk?“

(Spm. nr. 427).

Begrundelse

Det må forekomme umiddelbart problematisk, om et eventuelt behov for en militær helikopterlandingsplads i tilslutning til forsvarskommandoens kontorfaciliteter i Vedbæk bør opfyldes i den aktuelle samfundsøkonomiske situation.

Forsvarsminister *Erling Brøndums* svar (18. september 1974):

Det er rigtigt, at forsvaret overvejer at anlægge en helikopterlandingsplads på et af de under flyvestation Vedbæk hørende arealer.

Forsvarskommandoen har anmodet forsvarets bygningstjeneste om at iværksætte et af bygningstjenestens udarbejdede forslag til anlæg af en helikopterlandingsplads i Vedbæk.

Det pågældende anlægsarbejde, der påregnes at ville koste ca. 205.000 kr., er dog endnu ikke iværksat, idet de nødvendige forhandlinger med lokale bygningsmyndigheder m. fl. ikke er afsluttet, og idet forsvarsministeriet har ønsket yderligere oplysninger i sagen, bl. a. om de med arbejdet forbundne udgifter.

For øjeblikket findes der ingen helikopterlandingsplads i Vedbæk, og man har hidtil været henvist til at benytte en græsplæne til start og landing med helikoptere. Til- og fraflyvningsforholdene er dog flyvemæssigt utilfredsstillende, ligesom plænen bæreevne i perioder ikke tillader beflyvning med tunge helikoptere.

Forsvarskommandoen har i sin vurdering af det betimelige i etablering af en helikopterlandingsplads i Vedbæk med større operationsfrihed end hidtil taget hensyn til de krav, der under beredskabs- og krisesituationer m. v. stilles til de i området værende militære myndigheder i henseende til forbindelse med regeringen og totalforsvarsmyndigheder m. fl.

Af *Poulsgaard* (FP) til økonomiministeren (13. september 1974):

„Hvordan forventes antallet af offentligt ansatte at blive påvirket af arbejdstidsnedsættelsen pr. 1. december 1974 fra 41 $\frac{3}{4}$ time til 40 timer ugentligt?“

(Spm. nr. 428).

Finansminister *Anders Andersens* svar (23. september 1974):

Det er regeringens mål, at arbejdstidsforkortelsen skal gennemføres på en sådan måde, at merforbrug af arbejdskraft og merudgifter såvel for staten som for kommunerne undgås.

Regeringen har således lagt til grund, at statsstyrelsernes udarbejdelse af bidrag til forslag til finanslov for 1975-76 og budgetoverslag for 1976-77, 1977-78 og 1978-79 skal ske under den forudsætning, at eventuelle merudgifter, der følger af arbejdstidsforkortelsen, skal holdes inden for de i finansministeriets cirkulære af 31. maj 1974 fastsatte og i forhold til indeværende års budgetoverslagstal nedskårne budgetteringsrammer.

Det er også regeringens opfattelse, at man i amter og kommuner agter at føre en tilsvarende stram politik.

Arbejdstidsforkortelsen vil ved det givne offentlige serviceniveau på mange områder, f. eks. det rent administrative, i vidt omfang kunne klares igennem en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet samt andre effektiviseringsforanstaltninger.

Arbejdstidsforkortelsen inden for folkeskoleområdet gennemføres ved, at samtlige lektioners varighed efter den 1. december 1974 fastsættes til 45 minutter, hvor i dag 9 ud af de pligtige ugentlige 28 lektioner har en varighed på 50 minutter. Fra 1. august 1975 nedsættes herudover det ugentlige pligtige timetal til 27 lektioner.

En sænkning af kravene til standarder og normer, f. eks. igennem højere klassekvotienter i skolerne, vil ligeledes kunne modvirke et øget arbejdskraftforbrug inden for store dele af den offentlige sektor. I det netop indgåede skatte- og spareforlig imellem regeringen og 5 øvrige af folketingets partier er der således forudsat en besparelse på 350 mill. kr. netop igennem en revision af normeringskravene.

På andre områder vil arbejdstidsforkortelsens gennemførelse uden kompensation